

<p>PONEDELJEK, 27. 4. sv. Hozana, devica 7.30: † Frančišek ŠUBIC in Marija PREGRAD † Jakob KOLMAN † Ivan VODIŠEK</p>
<p>TOREK, 28. 4., sv. Peter Chanel, mučenec 19.00: † Brigita KLINAR † Milan PETEK</p>
<p>SREDA, 29. 4., sv. Katarina Sienska, devica 7.30: † Franc SANDA † Rafael MEDVED † Anton MEDVED</p>
<p>ČETRTEK, 30. 4., sv. Jožef Cottolengo, red. ustan. 19.00: † Brigita KLINAR † Marija in Jurij KRAŠOVEC</p>
<p>PETEK, 1. 5., sv. Jožef, delavec 8.00: Marija Gradec: † Marjana DEŽELAK 10.00: Šmohor: † Pavla KLINAR 19.00: † Jože VOGRINC, 64.obl., in sin Jože 43. obl.</p>
<p>SOBOTA, 2. 5., sv. Atanazij Veliki, škof 19.00: † Karel POŽLEP † Franc KAČIČ in starši, Peter, Vera BOLČINA in starši</p>
<p>5. VELIKONOČNA NEDELJA, 3. 5., Filip in Jakob, 8.00: živi in † farani † Katarina LOKOŠEK in mož Andrej 10.00: † Marko BELEJ, 5. obl., Jakob OJSTERŠEK in starši, starši BELEJ in sorodniki</p>

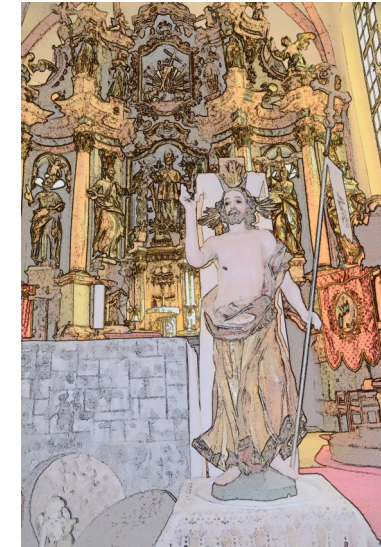
srca skozi zaklenjena vrata vstopil s svojim usmiljenjem; da nas je poklical po imenu; da nam da milost, da še naprej pišemo njegov evangelij ljubezni. Zato poživimo molitev v tednu molitve za duhovne poklice, ki nosi naslov: Odprite vrata Kristusu! Gospod kliče in vstopa v naša srca. Potrudimo se in bodimo pričevalci Ljubezni.

Vir: E. Mozetič, Knjižica ob Tednu molitve za duhovne poklice 2026.

<p>3. VELIKONOČNA NEDELJA, 19. 4. 8.00: živi in † farani † starši, bratje BRLOGAR in Ivan GOLUB 10.00: † Vinko ŽELEZNIK, 10. obl, vsi † iz družin ŽELEZNIK in JUTERŠEK</p>
<p>PONEDELJEK, 20. 4., sv. Teotim, škof 7.30: Nadangelu Mihaelu za Božje varstvo in vodstvo † Fanika ŠANTEJ † Darinka GUČEK Med 20. in 24. 4. je reden VEROUK</p>
<p>TOREK, 21. 4., sv. Anzelm, škof 9.30: sv. masa v Domu starejših Laško 19.00: † družina BAUERHEIM † starša Alojz in Terezija ULAGA</p>
<p>SREDA, 22. 4., sv. Agapit, papež 7.30: † LESKOVČEVE † Ivan, Štefanija, Božidar BALOH † Tilka ROPRET, osm.</p>
<p>ČETRTEK, 23. 4., sv. Jurij, mučenec 19.00: † Franc, Vera, Jože in starši DEŽAN † Jože ANU KADAPPARAMBUN in družina † Jurij KRAŠOVEC Po maši srečanje ŽPS-ja</p>
<p>PETEK, 24. 4., sv. Fidelis, mučenec 7.30: † Marija TERŠEK, obl., mož Jože in sorodniki † Angela VALEK</p>
<p>SOBOTA, 25. 4., sv. Marko, evangelist 9.00 Sv. Katarina: v zahvalo Božji Materi in priprošnja 19.00: † Zdenko KOČAR, brat Anton in starša † Marko MEHLE, 30. dan</p>
<p>4. VELIKONOČNA NEDELJA, 26. 4. 8.00: živi in † farani † Alojz HERMAN, živo in † sorodstvo 10.00: živi in † HRASTELJEVI</p>

❁ MARTINOVA LILIJA ❁

26. 4. 2026, leto 17, št.:9

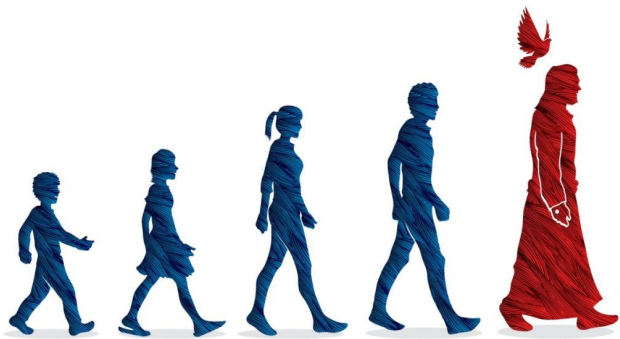

Odprite vrata Kristusu

»Ne bojte se! Na stečaj odprite vrata Kristusu!«
Kjer je Kristus, tam strah izgubi moč, resnica pa prinaša svobodo.
Pot Jezusa je pot iz sebe – pot darovanja in služenja.
Kristus ne kliče na pol poti, ampak na pot podaritve vsega življenja.
Vsak nosi v srcu zgodbo svojega klica – glas ljubezni, ki spreminja življenje.
Molimo za pogum, da bi s hvaležnostjo odgovorili na Božji klic. Navdih besed sv. Janez Pavel II.

Podoba našega življenja v evangelijih 3. in 4. velikonočne nedelje

Evangelij 3. Velikonočne nedelje o poti učencev v Emavs nam je zelo blizu, ker govori o poti, ki jo vsi poznamo – poti razočaranja, vprašanj in iskanja smisla. Je podoba naše življenjske poti. Učenca sta odhajala potrta, z občutkom, da se je vse, v kar sta upala, porušilo. Tudi mi pogosto hodimo razočarani, brez upanja, z vprašanji, na katera nimamo odgovorov. In vendar se učencema pridruži Jezus. Hodi z njima, poslušata ju, jima razlaga Pisma. A ga ne prepoznata. Kolikokrat je tudi v našem življenju podobno. Bog je blizu, a mi smo preveč zazrti v svoje skrbi ali bolečino. Jezusa prepoznamo še-le, ko se nam odpre srce: v Božji besedi, v molitvi, v preprostih trenutkih vsakdanjega življenja in še posebej v “lomljenju kruha” – v darovanju, ljubezni in skupnosti. Pomembno se je zavedati, da tudi, ko njegove navzočnosti ne čutimo, to ne pomeni, da je ni. Vera ni občutek, ampak odločitev zaupati, da tudi v temi nismo sami. Je povabilo za vse nas: vztrajati, zaupati in verjeti, da Bog hodi z nami, tudi ko je srce prazno in da se vsaka pot razočaranja lahko spremeni v pot novega upanja.

4. Velikonočna nedelja - Nedelja Dobrega pastirja nam prinaša še eno močno podobo. Jezus pravi: “*Jaz sem vrata.*” Vrata pomenijo prehod, varnost in smer. Skozi prava vrata stopimo v življenje, ki ima smisel. V našem življenju nas vodi veliko “pastirjev” – ljudje, ideje, vrednote, družba. Vprašanje pa je: kateri nas res vodijo v življenje? Pravi pastir ne sili, ne izkorišča, ampak vodi z ljubeznijo, daje zgled in išče dobro za nas.

Jezus kot vrata pomeni, da skozi njega vstopamo v resnično življenje – življenje, ki ni samo uspeh ali zunanja sreča, ampak notranji mir, smisel in odnos z Bogom.

Kako najti pravega pastirja?

Tako, da poslušamo glas, ki prinaša mir, resnico in ljubezen – ne tistega, ki nas vleče v strah, praznino ali sebičnost. Pravi pastir nas vedno vodi k dobremu, tudi če je pot včasih zahtevna.

Nedelja dobrega pastirja vabi tudi **k molitvi za duhovne poklice**. Cerkev potrebuje dobre pastirje – duhovnike, redovnike, redovnice – ki bodo ljudem pomagali prepoznavati Boga na njihovi poti. Ljudi, ki bodo oznanjali evangelij, delili zakramente in spremljali druge na poti vere.

Toda hkrati ne smemo pozabiti: vsak od nas ima svoj poklic. Vsak od nas je poklican, da s svojim življenjem pričuje za dobro, za ljubezen, za vero.

Molimo torej, da bi mladi znali slišati Božji klic in imeli pogum odgovoriti. In molimo tudi zase, da bi znali prepoznati Jezusa, ki vztrajno hodi z nami po naši poti. (JK)

Odprite vrata Kristusu (Janez Pavel II.) Teden molitve za nove duhovne poklice, 19.– 26. april 2026

Ko je sveti oče Janez Pavel II. 17. maja 1996 prvokrat stopil na naša tla, je na letališču Brnik najprej pokleknil in poljubil slovensko zemljo. S tem je blagoslovil in počastil našo deželo in našo zgodovino. Od tega je minilo 30 let.

Ob nastopu službe je izrekel besede, ki so večne za vse čase: »Ne bojte se! Odprite, na stežaj odprite vrata Kristusu!« S svojim pričevanjem vere, ljubezni in apostolskega poguma je pomagal kristjanom vsega sveta, da jih ne bi bilo strah imenovati se kristjani, pripadati Cerkvi, govoriti o evangeliju. Z eno besedo: pomagal nam je, da se ne bi bali resnice, ker resnica zagotavlja svobodo! Njegovo sporočilo je bilo: človek je pot Cerkve in Kristus je pot človeka ... Potapljal se je v srečanje z Bogom, čeprav je bil sredi mnogoterih dolžnosti svojega služenja. Na izreden način je udeležil in pokazal poklicanost vsakega, ki je v duhovnem poklicu: da postaja eno z Jezusom in priča Gospoda samega.

Odprite vrata Kristusu – ta klic je namenjen nam. A velikokrat smo v skušnjavi, da bi ostali zaradi strahu ali zaradi udobnosti malo zaprti sami vase in znotraj naših meja. Pot, ki jo kaže Jezus, pa je enosmerna: izstopiti iz samih sebe. Gre za potovanje brez povratne vozovnice. Gre za to, da izgubiš življenje zanj, slediš poti podaritve sebe. Po drugi strani Jezus ne mara na pol prehojenih poti, priprtih vrat, dvotirnega življenja. Prosi, naj se odpravimo na pot skromni, naj se odpovemo lastnim gotovostim, trdni samo v Njem. Z drugimi besedami, življenje njegovih najbližjih učencev, in za take nas je poklical, je sestavljeno iz konkretne ljubezni, to je iz služenja in razpoložljivosti. Kdor je izbral, da bo vse svoje življenje oblikoval po Jezusu, ne izbira več sam krajev, ampak gre, kamor je poslan. Njegov zaklad je postaviti Gospoda v središče življenja. Jezus želi resnično posvečena srca, ki živijo iz odpuščanja. A odpuščanje, ki so ga prejeli od njega, da bi ga s sočutjem prenesli na brate. Jezus išče srca, ki so odprta in občutljiva do šibkih, nikoli trda; poslušna in prosojna srca. Vsak od nas v srcu hrani najosebnjšo stran knjige življenja: to je zgodovina naše poklicanosti, glas ljubezni, ki je pritegnil in preoblikoval naše življenje, nas privedel do tega, da smo na njegovo Besedo pustili vse in mu sledili. S hvaležnostjo poživimo spomin na njegov klic, ki je močnejši od vsakega upiranja in napa. Zahvaljujmo se Gospodu, da je v naša